

První zimní samojedí tábor 20.1. do 22.1. 2017, v Krkonoších, Bratrouchově,
(Jablonec nad Jizerou)

Tak sa nám začal rok 2017. Začali sme ho klasicky výstavami a trošku menej klasicky, o to viac príjemne. Zúčastnili sme sa zimného samojedieho tábora organizovaného českým samojed klubom. Letné tábory sme absolvovali takmer všetky, toto bola výzva. Bolo jasné, že zimný tábor bude na horách a teda aj v zime ale tohtoročná zima trošku predčila moje očakávania. Neodradilo nás ani mínus 17°C ani 420 km vzdialenosť ani 5 hodín cestovania. To by boli len hlúpe výhovorky, že je to ďaleko.

Deň D, piatok 20.01.2017. Ešte posledné prípravy, pobaliť a niečo málo nakúpiť. Keďže bolo jasné, že prídu nadšenci zimných aktivít so samojedmi – musheri, tak voľba v obchode padla na „zelenú“ – vraj musheri pijú zelenú (potom v tejto aktivite som aj ja 100% musher, už len doladiť ten záprah.)

Vyrážame. Cestu sme mali odkonzultovanú. Lenže navigácia mi tvrdila, že iná trasa bude lepšia. V podstate po Turnov, a celých 400km sa nemýlila. Lenže posledných 20km to bol iný zážitok. Nie som si istý či tam tá cesta aj skutočne existuje, až keď sme po 10km stretli auto (samozrejme oproti nám, v zákrute a my sme šli do kopca), tak som začal dúfať, že hej. Ešteže mám v navigácii navolený mužský hlas, lebo keby mi na tejto ceste frflala žena, že mám odbočiť na rovinke po 100m doľava, doľava, doľava....ak to bude možné otočte sa...tak to asi zabalím.

Dorazili sme. Bratrouchov. Tu nás už navigovala Jarka Janková. Na chatu sme dorazili...na druhý pokus. Spojitosť s navigáciou nehladajte ☺

Ubytovali sme sa a ide sa na zoznamovací večierok. Stretávame známe tváre a spoznávame menej známe až neznáme. Spája nás však jedna váša. A to je samojed. Preto nie sú žiadne bariéry a žiadne hranice. A ani pivo nebolo špatné. Program dohodnutý, na druhý deň o 10:00 začíname.

Druhý deň. Zobúdzam sa po 8:00. Nejak mi je nevoľno, asi z nadmorskej výšky. Ale keď pribalujem „zelenú“ do ruksaku, cítim, že to nie je nadmorskou výškou ☺

Na svahu sa stretáva super parta ľudí, stretávame aj tých, čo boli ubytovaní po iných chatách. Nádherné počasie, slnečno, teplo okolo 0°C a skvelá atmosféra. Vyberám „zelenú“. Povery neklamali, pijú ju ☺ Ale ochutnal som aj griotku, rum, trnkovicu. A to sme ešte nezapriahli psy. Doobeda skúšobne. Menší okruh a ideme. Bastion a LillyAnn zabrali. Nádherný pocit po rovinke. Doľava (rozumej Ho) naši psy ešte nezvládajú, takže brzda a otočiť celý záprah. A zase go, do kopca a ho a go. Radosť sa viesť a nemenej krásne je sledovať ostatné psy sa tešiť spolu s páničkami v záprahu. Poobede bude 3 km okruh na čas. Akosi som prepískol doobedňajší tréning, ostrú jazdu nedávam ☺ Najlepší čas mal Vojta Nemeč (Majster Európy), mal to ľahšie, keďže som nemohol ísť ☺

Večer opäť v reštaurácii, kde prebehlo vyhodnotenie súťažiacich. Čakáme ešte na skalných, išli na nočnú jazdu. Znova dobrá nálada, plno príbehov a zážitkov, čo každý so svojimi psíkmi má.

Nedela. Znovu sa stretávame na svahu. Tentoraz sme si vyskúšali Otov Jankov záprah so 4 psami. Je to o poznanie rýchlejšie ale pocit súhry psa a človeka je nezameniteľný.

Ten pocit v nás stále ostal a už teraz sa tešíme na **druhý zimný samojedí tábor** v Čechách, lebo samojed nepozná hranice a slušných ľudí spája. Ešte raz vďaka.